

10.6.2020

EOAK/5021/2019

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Mikko Eteläpää

Poliisin menettely virka-aputehtävässä

1 KANTELU

Kantelija arvosteli Pohjanmaan poliisilaitoksen poliisimiesten menettelyä etsinnässä henkilön kiinniottamiseksi.

Kantelun ja sen liitteiden mukaan poliisi teki 21.3.2019 mielenterveyslain mukaiseen virka-apupyyntöön ja tehtyyn virka-apupäätökseen perustuvan kotietsinnän kantelijan asuntoon tämän noutamiseksi, mutta ei tavannut tätä.

Kantelussa arvostelu kohdistuu siihen, että kantelijaa ei etukäteen yritetty tavoittaa eikä asiasta myöskään ilmoitettu hänelle jälkepäin poliisin toimesta. Tiedon etsinnästä hän sai jälkikäteen terveydenhuollon verkkopalvelu Omakannasta.

2 SELVITYS

Kantelun johdosta hankittiin vanhempi konstaapeli K:n ja komisario M:n selvitykset. Lausuntonsa antoivat Pohjanmaan poliisilaitos ja Poliisihallitus.

3 RATKAISU

3.1 Saadut selvitykset

Komisario M kertoo selvityksessään, että poliisi sai 21.3.2019 yhteydenoton sairaankuljetusyksiköltä, joka ilmoitti olevansa M1-arvioon toimitettavan kantelijan asunnon oven takana. Kukaan ei kuitenkaan avannut ovea.

Poliisi oli aiemmin, 6.3.2019 saanut lääkäriltä virka-apupyynnön kantelijan M1-arvioon kuljetukseen turvaamista varten. Tähän virka-apupyyntöön päällystään kuuluva poliisimies oli tehnyt myönteisen päätöksen. Kantelijasta oli etsintäkuulutus, joka oli voimassa 25.3.2019 saakka.

Komisario M kertoo antaneensa poliisipartiolle ohjeen antaa pyynnön mukaisesti virka-apua ja tarkastaa kantelijan asunto tämän tavoittamiseksi tarvittaessa yleisavainta käyttäen. Menettely perustui poliisilain 2 luvun 4 §:n 3 momenttiin.

Komisario M kertoo tapanaan olevan ohjeistaa poliisipartioita kirjaamaan poliisilain nojalla tehtävien kotietsintätehtävien yhteydessä etsinnän perusteet tehtävailmoitukseen ja tämän lisäksi komisario M kirjaa etsinnän perusteet yleisjohtajatehtävissä täytettävään päiväkirjaan, joka tallennetaan sekä sähköiseen kansioon että manuaaliseen kansioon.

Kantelussa tarkoitetussa tapauksessa partio oli poistunut paikalta havaittuaan asunnon tyhjäksi. Komisario M:n tiedossa ei ole, pyrkikö partio tavoittelemaan kantelijaa ennen etsinnän suorittamista; tällaista määräystä komisario M ei ollut antanut. Komisario M arvioi, että mikäli partio olisi tavoitellut kantelijaa puhelimitse ennen etsinnän suorittamista, olisi tämä saattanut pyrkinyt entistä tehokkaammin välttämään kiinni saamistaan ja hoitoon ohjaaminen olisi vaikeutunut entisestään.

Komisario M toteaa, että tehtävän taustalla oli virkalääkärin tekemä virka-apupyynnö, siihen liittyvä etsintäkuulutetun henkilön kiinniotto ja kyseisen tehtävän suorittaminen (henkilön tavoittaminen, asunnon tarkastaminen) edellytti poliisivaltuuksien käyttämistä. Poliisilla ei ole lähtökohtaisesti oikeutta arvioida toisen viranomaisen tekemän virka-apupyynnön tarpeellisuutta eikä poliisi voi jättää virka-apua antamatta, ellei pyyntö ole selvästi lainvastainen.

Poliisipartion johtajana toiminut vanhempi konstaapeli K kertoo selvityksessään partion saaneen tilannekeskukselta tehtävän mennä virka-apuna avustamaan ambulanssia kantelijan tavoittamiseksi. Virka-apupyynnön mukaan kantelija oli psykoottinen ja toimitettava mielenterveysarvioon eikä ollut lääkäriltä saadun tiedon mukaan itse halukas hoitoon.

Poliisipartion päästessä paikalle siellä oli jo ambulanssi. Ambulanssin henkilökunta oli soittanut kantelijan ovikelloa ja koputellut ikkunoihin. Poliisipartio myös soitti ovikelloa ja koputti oviin ja ikkunoihin. Kantelijan asunnon ikkunoista ei näkynyt asuntoon sisälle.

Komisario M määräsi partion tilaamaan asunnon yleisavaimen. Partio tarkasti kantelijan asunnon hänen tavoittamiseksi. Virka-apupyynnössä oli todettu kantelijan olevan psykoottinen, minkä johdosta vanhempi konstaapeli K piti asunnon tarkastamista perusteltuna myös kantelijan terveyden mahdollisen vakavan vaarantumisen johdosta. Partio tarkasti asunnon ns. isot tilat eli sellaiset, missä ihminen voi piileskellä. Partio ei kirjannut asiasta mitään vaan välitti tilannekeskukseen paikalla tehdyt toimenpiteet.

Kantelijaa ei tavoiteltu puhelimitse, koska virka-apupyynnön mukaan hän ei ollut hoitoon halukas. Puhelimella tavoittelu olisi voinut vanhempi konstaapeli K:n mukaan vaikeuttaa kantelijan hoitoon saattamista, koska tämä tiedon saatuaan olisi voinut vältellä poliisia tai hoitohenkilökuntaa.

Vaikka kyseessä oli virka-aputehtävä, johon sovelletaan poliisilain 2 luvun 4 §:ää, voidaan vanhempi konstaapeli K:n mukaan tässä tapauksessa asunnon tarkastamiseen soveltaa myös poliisilain 2 luvun 6 §:ää kantelijan löytymiseksi ja terveydentilan toteamiseksi.

Pohjanmaan poliisilaitos katsoo poliisilaitoksen oikeusyksikön laatimassa lausunnossa asiassa olleen lainmukainen peruste antaa virka-apua sitä pyytäneelle terveydenhoitoviranomaiselle. Virka-avun perusteessa ja päätöksen tekijän toimivallasta ei ole oikeudellista epäselvyyttä.

Poliisilaitoksen mukaan kantelijan asunnon tarkastamisessa ei ole ollut tarvetta turvautua poliisilain 2 luvun 7 §:n mukaiseen toimivaltuuteen oven avaamiseen voimakeinoja käyttäen, vaan se on toteutettu yleisavainta apuna käyttäen. Asuntoon pääsemiseksi on siten noudatettu poliisilain 1 luvun 4 §:n mukaista vähimmän haitan periaatetta.

Lausunnossa katsotaan, että kantelijan asuntoon suoritettu etsintä on oikeusyksikön käsityksen mukaan vastannut vaikutuksiltaan pakkokeinolain 8 luvun 3 §:n mukaista yleistä kotietsintää henkilön löytämiseksi ollen kodin suojaan puuttumisen osalta tuntuudeltaan täysin tähän verrattava.

Poliisilaitoksen mukaan poliisilain 2 luvun 4 §:n sanamuodon mukaisesti virka-apuna annettavassa kiinniottoasiassa on oikeus toimittaa kotietsintä siten kuin pakkokeinolain 8 luvussa säädetään.

Lausunnossa kiinnitetään huomiota siihen, että vaikka poliisilakia koskevassa hallituksen esityksessä (HE 224/2010 vp, s. 76) on todettu, että poliisilain 2 luvun 4 §:n mukaan sovellettaviksi tulisivat pakkokeinolain 8 luvun säännökset esimerkiksi menettelyä ja pöytäkirjaamista koskevin osin, poliisilain 2 luvun 7 §:ssä todetaan nimenomaisesti, että luvun 4 - 6a §:ien nojalla suorite- tuista toimenpiteistä on laadittava pöytäkirja tai tehtävä vastaava merkintä muuhun asiakirjaan.

Oikeusyksikön käsityksen mukaan ainoastaan suoritettujen toimenpiteiden kirjausalustan osalta on säädetty jostain syystä poliisilain 2 luvun 7 §:n "lievennys", kun siinä mainitaan mahdollisuudesta tehdä vastaava merkintä muuhun asiakirjaan. Tällainen muu merkintä voi olla merkintä esimerkiksi hätäkeskustietojärjestelmään tai S-ilmoitukseen, jos sellainen asiassa laaditaan. Poliisilakia koskevassa kommentaariteoksessa on tosin mainittu suositeltavan kuitenkin, että etsinnästä tehdään samalla tavalla päätös ja pöytäkirja kuin pakkokeinolain mukaisessa etsinnässä. Kohdehenkilön näkökulmasta kysymys on kuten edellä todettu saman tyyppisestä toimenpiteestä ja poliisimiehen näkökulmasta samanlainen menettelytapa on päätösten ja pöytäkirjaamisten osalta johdonmukaisen toiminnan perusta (Poliisilaki -kommentaari, 2014, toim. Satu Rantaeskola, s. 64).

Pakkokeinolakia koskevassa kommentaarissa on pakkokeinolain 8 luvun 3 §:n osalta tosin todettu, ettei poliisilain 2 luvun 7 §:n mukaan etsintäpäätöstä ja pöytäkirjaa välttämättä tarvita, vaan riittää, että tällaisissa asioissa tehdään vastaava merkintä muuhun asiakirjaan (Pakkokeinolaki -kommentaari, 2014, toim. Satu Rantaeskola, s. 222).

Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa yleisjohtajana toiminut M on kirjannut tekemänsä päätöksen 21.3.2019 päivän yleisjohtoraporttiin. Muodollisesti kirjauksen voidaan lausunnon mukaan todeta täyttävän pakkokeinolain 8 luvun 16 §:n edellytykset eikä M:n yleisjohtoraporttiin kirjaama päätös anna oikeusyksikön käsityksen mukaan aihetta moitearvosteluun.

Etsinnän ja sen perusteena olevan asian luonne huomioon ottaen oikeusyksikkö katsoo, ettei ainakaan poliisilta virka-avun antajana ole voitu edellyttää kantelijan puhelimitse tavoittamista ennen etsinnän toimittamista. Yleisjohtoraporttiin on kirjattu terveydenhoitoyksikön soitelleen ovikelloa ja koputelleen asunnolla ennen poliisin virka-apua. Oikeusyksikkö katsoo, ettei etsinnän luonteen perusteella ole voitu erikseen varata kantelijalle pakkokeinolain 8 luvun 5 §:n 2 mom. mukaisesti hänelle tilaisuutta olla etsinnässä saapuvilla. Väestötietojärjestelmän mukaan po. asunnossa ei ainakaan tällä hetkellä asu muita kuin kantelija (entisistä mahdollisista asukkaista ei saatu tietoa; kantelija asunut vuodesta 2013 eikä entisiä asukkaita haettaessa tule hakuosumia). Olettavasti sama tilanne on ollut tapahtuma-aikaan. Näin ollen kantelijan poissa ollessa jollekin paikassa asuvalle tai muuten luvallisesti oleskelevalle ei näissä olosuhteissa ole voitu varata tilaisuutta olla läsnä.

Nyt tarkasteltavana olevassa tapauksen olosuhteissa myös komisario M:n selvityksessään viittaamaa toimituksen viivästymisperustetta voidaan etsinnän luonne huomioon ottaen pitää lausunnon mukaan oikeudellisesti perusteltuna.

Oikeusyksikön käsityksen mukaan joko jo kantelijan asuntoon olisi pitänyt jättää paikassa asuvalle etsinnän kohteena olevalle kantelijalle edellä mainitusta oikeusohjeesta johtuen kirjallista informaatiota etsinnästä tai vaihtoehtoisesti ilmoittaa asiasta puhelimitse tai lähettämällä sitä

viipymättä postitse. Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 mom. 25 kohdan mukaisen salassa pidettävän tiedon varmistamiseksi menettelyllisesti varmintä olisi jätettävässä informaatiota asuntoon, jättää se suljetussa kirjekuoressa etsinnän kohteen nimellä varustettuna.

Lisäksi oikeusyksikkö toteaa lausunnossaan, että korkeimman oikeuden ennakkoratkaisun (KKO:2019:92) analogisella laintulkinnalla myös pakkokeinolain 8 luvun 18 § :n mukainen oikeus saattaa kotietsintä tuomioistuimen tutkittavaksi tulisi oikeusyksikön käsityksen mukaan nykyään myös nyt toteutetun kaltaisen etsinnän osalta sovellettavaksi (ennakkopäätös annettu vasta nyt käsiteltävänä olevan etsinnän toimittamisen jälkeen).

Poliisihallitus viittaa omana lausuntonaan Pohjanmaan poliisilaitoksen lausuntoon.

3.2 Oikeusohjeita

Poliisilain 2 luvun 4 §:ssä säädetään etsinnästä henkilön kiinniottamiseksi:

Poliisimiehellä on oikeus tämän lain 6 luvussa tarkoitettuun poliisitutkintaan noudettavan henkilön löytämiseksi toimittaa kotietsintä tai paikanetsintä siten kuin pakkokeinolain 8 luvussa säädetään.

Etsinnästä päättää päällystöön kuuluva poliisimies. Muu poliisimies voi ilman päällystöön kuuluvan poliisimiehen päätöstä toimittaa etsinnän silloin, kun sen välitön toimittaminen on asian kiireellisyyden vuoksi välttämätöntä.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös poliisin muulle viranomaiselle antamaa laissa säädettyä virka-apua henkilön kiinniottamiseksi. Tällaisesta etsinnästä päättää päällystöön kuuluva poliisimies.

Poliisilain 2 luvun 7 §:

Edellä 4–6 ja 6 a §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa saadaan huone, säilytyspaikka tai muu vastaava toimenpiteen kohde tarvittaessa avata voimakeinoja käyttäen. Toimenpiteen päätyttyä sen kohde on sopivalla tavalla suljettava. Mainittujen pykälien nojalla suoritetuista toimenpiteistä on laadittava pöytäkirja tai tehtävä vastaava merkintä muuhun asiakirjaan.

3.3 Kannanotto

Kantelijan esittämään arvosteluun siitä, että ”poliisi kävi tietämättäni asunnossani, ilman että yritti tavoittaa minua puhelimitse” ja siihen, että hän sai tiedon toimitetusta etsinnästä Omakanasta, totean seuraavaa.

Etukäteisilmoitus

Poliisilain 2 luvun 4 §:n perusteella poliisin virka-apuna henkilön kiinniottamiseksi kotietsintä toimitetaan pakkokeinolain 8 luvun sääntelyn mukaisesti.

Asiaa koskevassa hallituksen esityksessä (HE 224/2010 vp, s. 76) asiasta todetaan:

Tämän esityksen mukaan etsinnästä poliisitutkintaan noudettavan löytämiseksi ehdotettaisiin säädettäväksi uuden pakkokeinolain 8 luvussa. Kotietsinnällä tarkoitettaisiin tässä uu-

den pakkokeinolain 8 luvun 1 §:n 2 momentin mukaista yleistä kotietsintää ja paikanetsinnällä pakkokeinolain 8 luvun 1 §:n 4 momentin mukaista paikanetsintää. Pakkokeinolain 8 luvun 3 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan yleinen kotietsintä saataisiin toimittaa esitutkintaan noudettavan hallinnassa olevassa tilassa tai muussa paikassa. Mainitun pykälän 2 momentin mukaan yleisen kotietsinnän toimittaminen muualla edellyttäisi sitä, että etsittävän henkilön voidaan erittäin pätevin perustein olettaa olevan siellä. Pakkokeinolain 8 luvun 4 §:n mukaan paikanetsintä saataisiin toimittaa luvun 3 §:n 1 momentissa tarkoitettun henkilön löytämiseksi. Ehdotettavan 1 momentin mukaan sovellettaviksi tulisivat muutkin 8 luvun säännökset, jotka koskevat esimerkiksi menettelyä (6 §) ja pöytäkirjaa (18 §).

Sääntelyn ja hallituksen esityksen perusteella voi olla jossain määrin tulkinnanvaraista, mitä kaikkia pakkokeinolain 8 luvun säännöksiä poliisilain 2 luvun 4 §:n mukaiseen etsintään on tarkoitettu sovellettavaksi (kts. esim. AOA:n päätös 2773/4/15). Oikeuskirjallisuudessa (Helminen ym. Poliisilaki, 2012, s. 616) asiasta on todettu, että poliisin antaessa virka-apua toiselle viranomaiselle henkilön tavoittamiseksi ”poliisilla on siis henkilön löytämiseksi velvollisuus toimittaa kotietsintä tai paikanetsintä siten kuin PKL 8 luvussa säädetään”, minkä mukaisesti pakkokeinolain 8 luku tulisi ilmeisesti sovellettavaksi kokonaisuudessaan.

Koska kotietsinnässä on kysymys puuttumisesta perusoikeutena turvattuihin kotirauhan ja yksityiselämän suojaan, pidän perusteltuna perusoikeusmyönteistä lähtökohtaa, että pakkokeinolain 8 luvun säännöksiä sovelletaan myös poliisilain 2 luvun 4 §:n tapauksissa.

Läsnäolosta kotietsinnässä säädetään pakkokeinolain 8 luvun 5 §:ssä:

Kotietsinnässä tulee mahdollisuuksien mukaan olla paikalla etsinnän toimittajan nimeämä todistaja.

Sille, jonka luona kotietsintä toimitetaan, tai hänen poissa ollessaan jollekin paikassa asuvalle, työskentelevälle tai muuten luvallisesti oleskelevalle on varattava tilaisuus olla etsinnässä saapuvilla ja kutsua siihen todistaja. Tilaisuutta ei tarvitse varata, jos se viivyyttäisi toimitusta merkittävästi. Jollei kukaan mainituista henkilöistä eikä heidän kutsumansa todistaja ole ollut toimituksessa läsnä, kotietsinnästä sekä 6 §:n mukaisesta oikeudesta saada pyynnöstä etsintäpäätöksen jäljennös, 18 §:n mukaisesta oikeudesta saattaa kotietsintä tuomioistuimen tutkittavaksi ja 19 §:n mukaisesta oikeudesta saada pöytäkirjan jäljennös on viipymättä ilmoitettava sille, jonka luona etsintä on toimitettu.

Etsinnän toimittaja saa käyttää kotietsinnässä apunaan asianomistajaa, hänen asiamiestään, asiantuntijaa tai muuta henkilöä, joka voi antaa etsinnän tarkoituksen saavuttamiseksi välttämättömiä tietoja. Etsinnän toimittajan on kuitenkin valvottava, ettei kyseinen henkilö saa salassa pidettävistä ja muista seikoista enempää tietoa kuin on välttämätöntä.

Eriyistä kotietsintää ei saa toimittaa ilman etsintävaltuutetun läsnäoloa.

Tässä tapauksessa poliisipartio oli soittanut kantelijan asunnon ovikelloa ja koputtanut oviin ja ikkunoihin. Kantelijan asunnon ikkunoista ei ollut näkynyt asuntoon sisälle. Kun kysymys on ollut etsittävän omassa asunnossa toimitetusta kotietsinnästä hänen löytämisekseen, hänelle ei ymmärrettävästi ole voitu muulla tavalla varata tilaisuutta olla kotietsinnässä läsnä. Saadun selvityksen perusteella asunnossa ei ole asunut, työskennellyt tai muuten luvallisesti oleskellut muita henkilöitä, joille olisi voitu varata tilaisuus olla etsinnässä saapuvilla, ja joka tapauksessa tilaisuuden varaaminen olisi viivästyttänyt toimitusta merkittävästi.

Käsitykseni mukaan tältä osin kotietsinnässä ei ole menetelty virheellisesti.

Jälkikäteinen ilmoitus toimitetusta etsinnästä

Kotietsinnästä tehtävistä ilmoituksista siinä tapauksessa, että kukaan laissa tarkoitettu henkilö ei ole ollut toimituksessa läsnä, säädetään pakkokeinolain 8 luvun 5 §:n 2 momentissa. Lain mukaan tällaisessa tapauksessa on viipymättä ilmoitettava kotietsinnästä sekä pakkokeinolain 8 luvun 6, 18 ja 19 §:n mukaisista oikeuksista sille, jonka luona etsintä on toimitettu.

Voin yhtyä poliisilaitoksen lausunnossaan esittämään, että joko kantelijan asuntoon olisi pitänyt jättää paikassa asuvalle etsinnän kohteena olevalle kantelijalle kirjallisesti informaatio toimitetusta etsinnästä tai vaihtoehtoisesti ilmoittaa asiasta viipymättä puhelimitse taikka postitse. Ensisijaisesti tämä olisi käsitykseni mukaan ollut etsinnän toimittajan tehtävä, onhan hän vastuussa pakkokeinolain 8 luvun 5 §:n mukaisten läsnäolotilaisuuksien varaamisestakin lainkohdassa mainituille henkilöille.

Kun mitään ilmoitusta ei ollut tehty, asiassa on menetelty virheellisesti.

Mitä sitten tulee annettavan ilmoituksen sisältöön, laissa viitataan itse kotietsinnästä ilmoittamisen lisäksi pakkokeinolain 8 luvun 6 §:n (oikeus saada pyynnöstä etsintäpäätöksen jäljennös, 18 §:n (oikeus saattaa kotietsintä tuomioistuimen tutkittavaksi) ja 19 §:n (oikeus saada pöytäkirjan jäljennös) mukaisiin oikeuksiin.

Poliisilaitos on lausunnossaan viitannut korkeimman oikeuden 24.10.2019 antamaan ratkaisuun KKO:2019:92, jossa korkein oikeus katsoi, että poliisilain 2 luvun 6 §:n ja ampuma-aselain 97 §:n nojalla tehdyn etsinnän laillisuus oli mahdollista saattaa pakkokeinolain 8 luvun 18 §:ssä tarkoitettu tavoin tuomioistuimen tutkittavaksi.

Päätöksessään korkein oikeus totesi muun muassa, että tuossa asiassa etsintä kohdistui kohdehenkilön asuntoon eli kotirauhan piiriin. Korkeimman oikeuden mukaan etsintä vastasi monelta osin vaikutuksiltaan ja menettelyltään yleistä kotietsintää, vaikka sen tarkoituksena olikin ollut saada ampuma-aseet poliisin haltuun sen sijaan, että tarkoituksena olisi ollut kerätä todisteita rikosepäilyä tutkintaa varten. Kohdehenkilön näkökulmasta etsinnän puuttuminen kodin suojaan ei ole tuntuudeltaan juurikaan eronnut yleisen kotietsinnän vastaavista vaikutuksista.

Edelleen korkein oikeus katsoi, että koska poliisilain ja ampuma-aselain nojalla suoritettu etsintä asuntoon on vastannut vaikutuksiltaan ja menettelyltään yleistä kotietsintää, etsinnän laillisuus on voitava saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi sen kontrolloimiseksi, että perustuslain 10 §:ssä turvattu kotirauha ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukainen Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan tarkoittama kodin suoja toteutuvat.

Tuossa korkeimman oikeuden käsittelemässä asiassa oli kysymys poliisilain 2 luvun 6 §:ssä säädetystä poliisimiehen oikeudesta päästä kotirauhan suojaamaan paikkaan (sisäänkäynti ja etsintä vaara- ja vahinkotilanteissa), kun taas käsillä olevassa tapauksessa on kysymys poliisilain 2 luvun 4 §:n mukaisesta etsinnästä henkilön kiinniottamiseksi.

Pidän perusteltuna katsoa, että myös puheena oleva etsintä on – korkeimman oikeuden päätöksessään esittämin perustein – sellainen etsintä, jonka laillisuus on voitava saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi ja asiasta olisi tullut ilmoittaa kantelijalle. Koska edellä mainittu ratkaisu on annettu vasta puheena olevan kotietsinnän toimittamisen jälkeen, minulla ei kuitenkaan ole aiheetta arvosteluun tältä osin.

Muilta osin jälkikäteen tehtäviin ilmoituksiin (ilmoitus kotietsinnästä, oikeudesta saada pyynnöstä etsintäpäätöksen jäljennös ja oikeudesta saada pöytäkirjan jäljennös) ei ole liittynyt oikeudellista epäselvyyttä, vaan ilmoitukset olisi tullut tehdä kantelijalle.

4 TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.3 esittämäni käsityksen etsinnän toimittamisen jälkikäteisestä ilmoittamisesta vanhempi konstaapeli K:n tietoon. Lähetän päätökseni tiedoksi myös komisario M:lle.

Ilmoitan ratkaisustani myös Poliisihallitukselle ja Pohjanmaan poliisilaitokselle.